

ærede Udenrigsminister etter Omstændighederne mener at kunne give. Vor Stilling til dette Spørgsmaal er derfor den samme, som den hidtil har været. Vi ønsker, at den højtærede Udenrigsminister, naar Anledning er dertil, giver den samlede Rigsdag Oplysning om udenrigspolitiske Spørgsmaal, saaledes som Tiltædet har været i den lange Krigsperiode. Jeg tror, at ikke blot Rigsdagens Medlemmer, Rigsdagens Partier, men ogsaa Befolkningen var tilfreds med, at der paa den Maade blev givet Folke-repræsentationen Adgang til at kontrollere, hvorledes Danmarks Udenrigspolitik blev ført. En saadan Adgang vil ikke være til Stede ved et saadant Nævns Oprettelse, og derfor maa vi Socialdemokrater gaa imod det.

Det undrer mig, at det radikale Venstre har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag om Oprettelse af et udenrigspolitisk Nævn, men det maa det radikale Venstre nu om, jeg formoder, de har den Opfattelse, at der derigennem skabes ligesom en Begyndelse til noget i Retning af at give den samlede Rigsdag fyldestgørende Oplysninger, vi har tværtimod den Opfattelse, at dette Nævn een Gang tilvejebragt vil være ensbetydende med, at vi ikke kommer videre, og vi kan ikke anse det for fyldestgørende. Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at undlade at yde deres Medvirken til, at dette Forslag faar Lovskraft, og i Henhold dertil anbefaler jeg Tingets ærede Medlemmer ikke at stemme, naar den endelige Afstemning finder Sted.

P. Munch: Vi fra vor Side kan anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, men ikke ud fra den Betragtning, at dette er den mest hensigtsmæssige Vej til Løsning af dette Spørgsmaal, men derimod fordi det under Udvalgsforhandlingerne har vist sig, at det var en farbar Vej til at komme bort fra den nuværende Tilstand, som jo har vist sig at være af meget utilfredsstillende Karakter. I Praksis har der, bortset fra de Ting, som staa i direkte Forbindelse med Forhandlingerne om Folkenes Forbund, ingen Forbindelse været mellem Regeringen og Rigsdagen med Hensyn til Udenrigspolitikken i de sidste to Aar undtagen i ganske enkelte Tilfælde, hvor der var Brug for Penge, ogsaa med Hensyn til det russiske Spørgsmaal, hvor Forbindelsen vistnok ikke kan siges at have været af nogen tilfredsstillende Karakter, hverken for Rigsdagen eller for den højtærede Udenrigsminister. Vi har ikke ment, at det var hensigtsmæssigt, at det blev et Fællesudvalg, der skulde

danne Bindeled mellem Regering og Rigsdag. Der er efter vor Mening ikke Tvivl om, at den naturlige og rimelige Vej vilde have været, at Folketinget for sit Vedkommende havde nedsat et Udvalg, der kunde drøfte disse Spørgsmaal med Ministeren, og som havde Adgang til at foranledige Spørgsmaalet behandlet i et Møde af Folketinget, lukket eller aabent Møde. Landstinget vilde da kunne behandle Spørgsmaalene paa tilsvarende Vis. Dette er da ogsaa efter de Oplysninger, som er forelagt fra Udenrigsministeriets Side, den Fremgangsmaade, der anvendes i de Lænde, som der er indhentet Oplysninger om, og hvor der findes et Tokammersystem af lignende Karakter som i Danmark. Denne Fremgangsmaade har man imidlertid modsat sig fra Partiet Venstres Side, og det er lykkedes at faa det konservative Folkeparti til at slutte sig dertil. Et Fællesudvalg vil jo saa efter den bestaaende Forfatningsordning ikke kunne nedsættes, og man har da grebet til den Vej at opfordre til Indbringelsen af et Lovforslag, der skulde skabe et ligesom udenfor Rigsdagen staaende, men af Rigsdagens Medlemmer sammensat udenrigspolitisk Nævn. Vi mener, at denne Fremgangsmaade har sine Vanskeligheder, men meget vil jo der komme an paa, hvorledes det Lovforslag formes, som nu kan ventes fremsat for Rigsdagen. Vi haaber paa, at dette Lovforslag faar en tilfredsstillende Karakter, og hvis der skulde være Mangler i det, naar det kommer frem for Rigsdagen, vil Rigsdagen jo faa Lejlighed til at behandle det og vil derigennem muligvis kunne rette de Ting, man ikke vil føle sig tilfredsstillet ved. Vi lægger i saa Henseende Vægt paa for det første dette, at der ikke sker nogen som helst Indskrænkning i det enkelte Tings Adkomst til at sætte sig i Forbindelse med Udenrigsministeren paa disse Omraader under samme Former, som dette hidtil har været muligt, og dernæst, at der for det kommende Udvalgs Medlemmer skabes den fuldeste Ret til at indhente Oplysninger hos Ministeriet; det skal ikke være saaledes, som det ærede Medlem Hr. Hauge frygtede, at Udvalget kun bliver bekendt med de Ting, som en Minister paa Forhaand maatte synes, det nu var nødvendigt at sammenkalde det for at blive oplyst om, Udvalget maa fornøftigvis ligesom andre Steder ogsaa kunne tage Initiativet til at faa Oplysninger, og derfor maa der efter vor Mening skabes en regelmæssig Ordning for, hvorledes man kan gaa fra Udvalget til Rigsdagens Ting, faste Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde der kan